

45 rocznica konferencji bolszewików w Tammerforsie

MOSKWA

Wszystkie dzienniki radzieckie zamieściły obszernie artykuły poświęcone 45 rocznicy i Konferencji Bolszewików, która odbyła się w dniach od 25-30 grudnia 1905 roku w Tammerforsie.

Dziennik „PRAWDA” omawiając historyczne znaczenie tej konferencji, która obradowała pod kierownictwem Lenina i Stalina, pisze, że odegrała ona poważną rolę w umocnieniu partii w jej walce o zdobycie mas. Uchwały konferencji odzwierciedliły węzłowe zadania stojące przed partią w warunkach pierwszej rewolucji rosyjskiej, która była generalną próbą Wielkiej Rewolucji Październikowej. Bez wielkich błędów klasowych i energii rewolucyjnej proletariatu w latach 1905-1907, tak szybko zwycięstwo klasy robotniczej w roku 1917 było by niemożliwe.

Wielkie, historyczne doświadczenie walki najbar dziej rewolucyjnego proletariatu rosyjskiego, wchowanego i zahartowanego przez partię Lenina-Stalina w ogniu trzech rewolucji rosyjskich — służy dla mas pracujących wszystkich krajów jako wzór zdecydowanej śmiałości i ofiarnej walki o o balenie władzy kapitalistów i obszarników, o zwycięstwo socjalizmu.

Porozumienie imperialistów w amerykańskich i francuskich w Vietnamie

PEKIN

Z Saigona donoszą, że ostatecznie podpisane zostało tam porozumienie pomiędzy przedstawicielami Stanów Zjednoczonych i Francji w sprawie amerykańskiej „pomocy wojskowej” dla francuskiego korpusu ekspedycyjnego, walczącego przeciwko wietnamskiemu ruchowi narodowo-wyzwoleńcemu.

Dzienniki pekińskie podkreślają, że to porozumienie jest nowym przykładem brutalnej ingerencji imperialistów amerykańskich w wewnętrzne sprawy Vietnamu. Porozumienie to świadczy o tym, że amerykańskie koła rządzące zdają sobie sprawę z siły, jaką stanowi ruch narodowo-wyzwoleńczy w Vietnamie i nie ufają już więcej marionetkowemu rządowi Bao-Daia i imperialistom francuskim. Amerykańskie koła rządzące zdają sobie sprawę, że imperializm francuski jest zbyt słaby, by prowadzić agresywną wojnę w Vietnamie bez pomocy amerykańskiej.

W poczuciu świadomości wielkich sukcesów na drodze pokojowego rozwoju naszego państwa obchodzone tegoroczne święta w kraju

WARSZAWA

W poczuciu dobrze spełnionych obowiązków, świadomości wielkich sukcesów na drodze pokojowego rozwoju naszego państwa i przedterminowej realizacji zadań I roku Planu 6-letniego obchodziła ludność całego kraju tegoroczne święta.

W ciągu tygodnia przedświątecznego panował we wszystkich doskonałe zaopatrzonej w wędliny, ryby, mięso, nabiał i inne artykuły spożywcze sklepach państwowych i spółdzielczych ogromny ruch. Świat pracy mógł tam nabycić owoce zagraniczne jak: pomarańcze, cy-

tryny, grape fruity. Również obficie zaopatrzone były sklepy włókiennicze i odzieżowe, w których mieszkańcy stolicy i całego kraju czynili zakupy tradycyjnych podarków.

Wielką frekwencją cieszyły się w czasie świąt przedstawienia teatralne i seanse kinowe. W wielu miastach teatry dawały oprócz przedstawień normalnych liczne przedpołudniówki i popołudniówki. Wiele zespołów świetlicowych wystąpiło z przedstawieniami dla pracowników swoich zakładów oraz ich rodzin. Liczne zespoły wyjechały także na wieś, gdzie dawały przedstawienia dla członków spółdzielni produkcyjnych i pracowników PGR.

Tegoroczne święta minęły w nastroju pogodnym przy obficie zastawionych stołach i na licznych imprezach kulturalnych, zorganizowanych w okresie świątecznym dla świata pracy.

Powrót delegacji polskiej z V sesji ONZ

WARSZAWA

W dniu 24 grudnia br. powróciła do Warszawy delegacja polska na V sesję Walnego Zgromadzenia ONZ z sekretarzem generalnym MSZ ambasadorem Stefanem Wierbłowskim na czele.

Na dworcu delegację witali: wiceminister spraw zagranicznych dr Stanisław Skrzyszewski i wyżsi urzędnicy MSZ.

Gazeta Krakowska

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok II. Kraków, środa 27 grudnia 1950 r. Nr 355 (670)

Wybory do Rad Terenowych w dalszych siedmiu republikach ZSRR stały się potężną manifestacją jedności społeczeństwa radzieckiego

MOSKWA

W atmosferze ogromnego entuzjazmu i wielkiej aktywności politycznej odbyły się dnia 24 grudnia br. w ZSRR wybory do Rad Terenowych delegatów ludu pracującego w 7 republikach związkowych Kraju Radzieckiego — Uzbekistanie, Azerbejdżanie, Mołdawii, Kirgizji, Tadżykistanie, Armenii i Turkmenii.

Narody tych republik, wyzwolone przez radziecką spod ucisku społecznego i narodowego, zmanifestowały swą jedność i jedynomyślność. Wybory odbywały się w atmosferze niezwykłego entuzjazmu. Pierwsze depesze, które napłynęły ze stolic republik związkowych, doniosły o wyjątkowej aktywności wyborców oraz o olbrzymiej frekwencji.

Wybory do Rad Terenowych — stały się światłem całego narodu radzieckiego. Miasta i wsie przybrały odświętną szatę. Na długo przed rozpoczęciem wyborów zaczęły gromadzić się przed lokalami komisji wyborczych tłumy ludności.

W stolicy Uzbekkiej SRR — Taszkencie, już o godz. 12 w południe głosowanie zostało zakończone w większości okręgów wyborczych. Ogromny entuzjazm panował w tym okręgu, z którego do Rady Obwodowej Taszkentu i Rady Miejskiej kandydował Józef Stalin. W Taszkencie kandydowali również najbliżsi współpracownicy Stalina — Molotow, Malenkow, Beria, Woroszyłow, Nikołaj, Bulganin, Kaganowicz, Andrejew, Chruszczow, Kosygin, Szewernik, Susłow, Ponomarenko i Szkiriatow. Wśród kandydatów znajdowali się najlepsi synowie i najlepsze córki narodu uzbeckiego — przewodniczący Uzbeckiej Akademii Nauk — Sarymsakow, znako-

mita hutnik — Adylow, artystka ludowa Uzbekistanu — Trugunbajewa i inni.

Do godz. 14 w Taszkencie głosowało 95 proc. wszystkich zarejestrowanych wyborców.

Pod znakiem ogromnej frekwencji upłynęły wybory w Baku — stolicy Azerbejdżańskiej SRR. W stalinowskim okręgu wyborczym, w którym do Rady Miejskiej Baku kandydował Józef Stalin, do godz. 8 rano złożyły swe głosy 100 proc. wyborców. W dzielnicy leninowskiej kandydowali najlepsi przedstawiciele azerbejdżańskiego przemysłu naftowego,

m. in. bohater pracy socjalistycznej — Spirin, majster szybu naftowego — Babasz Ali, Markanian i inni. W dniu wyborów setki żądóg szybów naftowych i zakładów przemysłowych zameldowały o przedterminowym wykonaniu planów produkcyjnych.

Meldunki o wysokiej frekwencji wyborców napłynęły również z pozostałych republik, w których odbywały się wybory do Rad Terenowych.

Do Obwodowych, Miejskich, Rejonowych i Wiejskich Rad w Kirgizji, kandydowało ponad 14.000 przedstawicieli bloku komunistów i bezpartyjnych. W stolicy Kirgizji — Frunze — do Rady Miejskiej kandydował Józef Stalin, a w innych okręgach wyborczych kandydowali: Molotow, Malenkow, Beria i Andrejew. Do godz. 12 głosowało w republice ponad 90 proc. ogółu wyborców.

Pod znakiem ogromnej frekwencji odbyły się również wybory w Republice Ormiańskiej. W stolicy ormiańskiej SRR — Jerywanii, do godz. 14 głosowało prawie 100 proc. wyborców.

O aktywnym udziale ludności w wyborach, doniosły również meldunki z Mołdawii, gdzie w ciągu pierwszych godzin po otwarciu lokalii wyborczych oddały swe głosy 98 proc. zarejestrowanych wyborców. Wśród powszechnego entuzjazmu upłynęły wybory w Tadżykistanie, w Turkmenii, w Kara Kalpackiej Republice Autonomicznej wchodzącej w skład Uzbeckiej SRR oraz we wszystkich innych miejscowościach 7 republik związkowych.

Wybory do Rad Terenowych stały się manifestacją jedności moralno-politycznej społeczeństwa radzieckiego, manifestacją jego oddania dziełu partii Lenina-Stalina, dążenia do pokojowej i twórczej pracy, manifestacją gotowości do walki o dalsze zwycięstwa i sukcesy gospodarki narodowej i kultury.

Zgromadzenie Narodowe Bułgarskiej Republiki Ludowej przyjęło ustawę o obronie pokoju

Na nadzwyczajnej sesji Zgromadzenia Narodowego Bułgarskiej Republiki Ludowej, która obradowała w Sofii, przyjęła ustawę o obronie pokoju. W myśl tej ustawy propaganda wojenna uważana jest za najcięższą zbrodnię wymierzona przeciwko pokojowi i narodom.

Dla osób trudniących się propagandą wojenną ustawa przewiduje karę dożywotniego więzienia. Osobom, które współdziałają w dokonaniu przestępstw przeciwko pokojowi, wymierzone zostaną kary więzienia do 15 lat. Osoby skazane w myśl ustawy o obronie pokoju pozbawione zostają wszelkich praw, a ich imię zostaje skłofiskowane.

Nowe prowokacje samolotów amerykańskich w Chinach

Jak donosi Agencja Nowych Chin, 23 grudnia samoloty amerykańskie siedmiokrotnie naruszały granice powietrznej Chin północno-wschodnich. W jednym wypadku samoloty amerykańskie ostrzeliwały terytorium chińskie.

Życzenia KC PZPR

z okazji 30 rocznicy powstania Francuskiej Partii Komunistycznej

WARSZAWA. Z okazji 30 rocznicy powstania Francuskiej Partii Komunistycznej, Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej przesłał następujące pismo:

Do KOMITETU CENTRALNEGO FRANCUSKIEJ PARTII KOMUNISTYCZNEJ

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ przesyła Wam najserdeczniejsze życzenia i braterskie pozdrowienia z okazji 30 rocznicy powstania Waszej Partii.

30 lat temu natchniona przykładem Wielkiej Rewolucji Październikowej większość historycznego kongresu w Tours zerwała z oportunizmem i utworzyła partię na podstawach marksizmu-leninizmu.

Przez 30 lat swego istnienia Partia Wasza wychowywała masy ludowe w duchu wierności dla sprawy Lenina-Stalina, w duchu proletariackiego internacjonalizmu. Tysiące robotników polskich, którzy w okresie przed II wojną światową znaleźli się we Francji w poszukiwaniu pracy, stali się dzięki Waszej Partii niezłomnymi bojownikami proletariackimi i gorącymi orędownikami przyjaźni polsko-francuskiej, którą następnie przypieczętowali krwią wspólnie przelaną z francuskimi towarzyszymi broni w walkach przeciwko hitlerowskiemu okupantowi.

Historyczną zasługą Francuskiej Partii Komunistycznej, kierowanej przez towarzysza Maurice Thorez, była i jest jej stała walka o pokój, związana nierozdzielnie z jedną stroną z walką o prawdziwą niepodległość i wolność Waszego pięknego kraju, a z drugiej strony — z walką przeciwko kolonializmowi i uciskowi narodowemu. Masy ludowe Polski pamiętają dobrze, że Wasza Partia jako jedyne stronnictwo francuskie występowała zdecydowanie przeciwko haniebnej polityce Monachium i wysunęła się na czoło walki zbrojnej z najeźdźcą hitlerowskim i jego lokajami — Vichy.

W walce z okupantem hitlerowskim komuniści francuscy okazali całe swe bohaterstwo, czerpiąc siły do tej walki z głębokiego umiłowania swej ojczyzny i jej ludu, z głębokiej wiary w zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerowskim agresorem, z głębokiego przywiązania i miłości do Wodza proletariatu międzynarodowego, Józefa Stalina. W bojach o wolność ludu francuskiego padły dziesiątki tysięcy bohaterskich członków Waszej Partii, która zyskała zaszczytne miano „Partii rozstrzelanych”.

W chwili obecnej kiedy imperialiści amerykańscy, nastawcy hitleryzmu, snują szaleńcze plany panowania nad światem i w tym celu czynią gorączkowe przygotowania dla rozpętania nowej wojny światowej, Wasza Partia prowadzi walce ludu francuskiego o wolność, o odzyskanie zaprzędanej dziś obcym interesom niepodległości narodowej, o pokój. Hasło rzucone przez Waszego wielkiego przywódcę Maurice Thoreza, że „narod francuski nigdy nie będzie walczył przeciwko Związkowi Radzieckiemu” — nabiera specjalnego znaczenia w chwili obecnej, stanowiąc groźne ostrzeżenie dla imperialistycznych awanturków wojennych.

Remilitaryzacja Niemiec zachodnich, odbudowa neo-hitlerowskiego Wehrmachtu jest poważnym niebezpieczeństwem zarówno dla narodu francuskiego jak dla narodu polskiego, jest ramieniem na pokój Europy. Mobilizując szerokie masy ludu francuskiego przeciwko odbudowie maszyny wojennej w Niemczech zachodnich, Partia Wasza spełnia znowu swój szczytny obowiązek patriotyczny i internacjonalistyczny.

Wasza walka przeciwko brudnej wojnie w Vietnamie, przeciwko kolonizacji Francji przez imperialistów amerykańskich, przeciwko przeksztalceniu Francji w bazę wojenną imperialistów, przeciwko jawnym przygotowaniom wojennym na terytorium Francji — stanowi olbrzymi wkład do walki o pokój, która prowadzi całą postępową ludność pod przewodem Związku Radzieckiego i Wielkiego Stalina. Dzięki Waszej ofiarnej pracy dla dobra ludu francuskiego i pokoju świata, Partia Wasza stała się potężną siłą, która budzi nienawiść i strach wrogów pokoju i ludzkości.

Jesteśmy głęboko przekonani, że Wasza Partia pod kierownictwem Waszego Komitetu Centralnego i jej sekretarza generalnego Maurice Thoreza — w imię pokoju i suwerenności narodowej Francji — zniweczy plany imperialistycznej agresji, wyzwoli naród francuski z jarzma imperialistów i ich agentów i poprowadzi go ku „śpiewającym jutrzniom”, ku pokojowi, ku szczęściu, ku socjalizmowi.

NIECH ŻYJE PRZYJAŹN MIEDZY NARODAMI FRANCJI I POLSKII!

NIECH ŻYJE FRANCUSKA PARTIA KOMUNISTYCZNA!

NIECH ŻYJE SEKRETARZ GENERALNY FRANCUSKIEJ PARTII KOMUNISTYCZNEJ MAURICE THOREZ!

NIECH ŻYJE SOLIDARNOŚĆ NARODÓW W WALCE O ZNISZCZENIE AGRESJI!

NIECH ŻYJE ZWIĄZEK RADZIECKI — TWIERDZA POKOJU I NIEPODLEGŁOŚCI LUDÓW!

NIECH ŻYJE WIELKI STALIN!

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Utworzenie Komitetu Międzynarodowych Nagród Stalinowskich

MOSKWA

Jak wiadomo, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR dekretem z dnia 20 grudnia 1949 r. ufundowało Międzynarodowe Nagrody Stalinowskie „za utrwalenie pokoju między narodami”. Na mocy tego dekretu Międzynarodowe Nagrody Stalinowskie „za utrwalenie pokoju między narodami” przyznawane są corocznie przez Komitet Międzynarodowych Nagród Stalinowskich, powołany przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR z przedstawicieli demokratycznych sił różnych krajów świata.

Dnia 22 grudnia br. Prezydium Rady Najwyższej ZSRR powołało do życia Komitet Międzynarodowych Nagród Stalinowskich w następującym składzie:

Przewodniczącą Komitetu — rzeczywisty członek Akademii Nauk ZSRR, prof. uniwersytetu moskiewskiego Dymitr Skobelczyn — zastępcy przewodniczącego — przewodniczący Chiń-

skiemu Związkowi Pracowników Literatury i Sztuki prof. Kuo Mo-Zo, pisarz francuski Louis Aragon, członkowie Komitetu — pisarz duński Martin Andersen Nexø, prof. uniwersytetu londyńskiego John Bernal, prof. uniwersytetu jódzkiego Jan Dembowski, pisarz niemiecki Bernard Kellermann, prof. uniwersytetu w Padwie, deputowany do parlamentu Onetto,

Umowa handlowa między Rumunią a Albanią

BUKARESZT

W Bukareszcie odbyło się podpisanie rumuńsko-albańskiej umowy handlowej o wymianie towarowej na rok 1951. W myśl zawartej umowy Rumunia eksportować będzie do Albanii produkty naftowe, a Albania dostarczać będzie Rumunii kopaliny, wełnę, owoce cytrusowe i inne.

Naród chiński darzy pełnym zaufaniem Światową Radę Pokoju

Potężny wiec w obronie pokoju w Pekinie

PEKIN
W związku z powrotem do Pekinu chińskiej delegacji na II Światowy Kongres Obróńców Pokoju, w stolicy Chin odbył się wielotysięczny wiec, na którym obecni byli m. in.: dowódca naczelny Chińskiej Armii Ludowej Czu Teh, wdowa po Sun Jat-senie, wybitni działacze partii demokratycznych i organizacji społecznych, oraz ambasador Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

Delegatów powitał wicepremier Czu Teh. Mówca wniósł w zakończeniu okrzyk na cześć Koreańskiej Armii Ludowej i ochotników chińskich, którzy odnieśli wspaniałe zwycięstwa w Korei.

W Norymberdze powstał Komitet Walki o Jedność Niemiec

BERLIN
Jak donosi Agencja ADN, w Norymberdze powstał robotniczy Komitet Walki o Jedność Niemiec, w skład którego weszli socjaldemokraci, komuniści i bezpartyjni.

W ogłoszonej deklaracji komitet domaga się aby przedstawiciele rządu bawarskiego podjęli niezwłoczne rozmowy z rządem Niemieckiej Republiki Demokratycznej w celu wcielenia w życie propozycji premiera Grotewohla. Deklaracja podkreśla, iż władze z Bonn powinny odrzucić zadanie mocarstw zachodnich w sprawie włączenia wojsk Niemiec zachodnich do agresywnej armii zachodnio-europejskiej.

Doniosłe uchwały rządu Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej w sprawie pomocy dla ludności

PEKIN
Rada Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej powzięła uchwałę w sprawie pomocy dla ludności, która ucierpiała wskutek wojny oraz w sprawie odbudowy wyzwolonych spod okupacji okręgów kraju.

Ministerstwo handlu otrzymało polecenie przetransportowania dodatkowo 1.500 ton żywności i 500 tys. m tkanin dla ofiar wojny. Odzież i inne towary przemysłowe będą wydawane ludności bezpłatnie, żywność zaś — po znizowanych cenach państwowych. Ministerstwu handlu polecono również uruchomić w najbliższym czasie 50 stołówek w miastach powiatowych oraz zorganizować sieć sklepów.

Ministerstwu przemysłu polecono podjąć zakrojone na szeroką skalę budownictwo mieszkaniowe oraz przystąpić do odbudowy przedsiębiorstw produkujących artykuły pierwszej potrzeby. Dla przyspieszenia budownictwa mieszkaniowego, przy każdym prowincjonalnym Komitecie Ludowym tworzy się wydział budowlany, który dysponować będzie znacznymi sumami pieniężnymi.

Ministerstwo zdrowia ma w ciągu grudnia uruchomić 50 ambulatoriów w miastach powiatowych i prowincjonalnych.

Pod naciskiem opinii publicznej francuskie władze sądowe zwolniły bojowniczkę o pokój Raymonde Dien

GENEWA
Z Paryża donoszą, że władze sądowe pod naciskiem opinii publicznej zmuszone były przedterminowo zwolnić z więzienia bojowniczkę o pokój RAYMONDE DIEN, która — jak wiadomo — położyła się na szynach, by nie przepuścić pociągu wiozącego broń.

Dien została entuzjastycznie powitana przez całą ludność swego miasta rodzinnego Tours, dokąd się udała natychmiast po zwolnieniu z więzienia w Bordeaux.

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Francji ogłosił komunikat, w którym stwierdza, że przedterminowe zwolnienie Raymonde Dien skazuje na odwagę walkę przeciwko wojnie w Vietnamie, stanowi zwycięstwo zjednoczonej akcji milijonów pokój i wol-

Kierownik delegacji chińskiej na II Światowy Kongres Obróńców Pokoju Kuo Mo-žo poinformował zebranych o przebiegu obrad Kongresu. Światowy Kongres Obróńców Pokoju — oświadczył on — wykazał jasno, że obrona pokoju jest nieodłączną od walki przeciwko agresji amerykańskiej.

Naród chiński — oświadczył Kuo Mo-žo — darzy pełnym za-

ufaniem Światową Radę Pokoju, popiera ją i powierza jej realizację pragnień wszystkich ludzi dobrej woli — wykonania uchwał II Światowego Kongresu Obróńców Pokoju w celu osiągnięcia ostatecznego zwycięstwa w walce o pokój na całym świecie.

Na wiecu przemawiali również ambasador Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej w Chinach Li Dju-en wiceprzewodniczący Chińskiego Komitetu Obrony Pokoju i Walki przeciwko Agresji Amerykańskiej Czen Szu-tung wiceprzewodniczący Ogólnochińskiej Federacji Związków Zawodowych Li Li-san i inni. Wszyscy mówcy wyrazili poparcie dla uchwał II Światowego Kongresu Obróńców Pokoju.

Port Hedżu wyzwolony przez Koreańską Armię Ludową

PEKIN
Ogłoszony w Phenian 25 bm. komunikat dowództwa naczelnego koreańskiej Armii Ludowej donosi, że oddziały Armii Ludowej wyzwoliły miasto Hedżu (port na północny wschód od 38 równoleżnika), otaczając i likwidując w toku ofensywy cofające się oddziały nieprzyjacielskie.

Według niekompletnych danych w czasie walk wzięto do niewoli ok. 400 żołnierzy i oficerów nieprzyjacielskich. Zdobyto również wiele sprzętu wojennego.

W chwili obecnej oddziały Armii Ludowej w dalszym ciągu na wszystkich odcinkach frontu wypierają wojska nieprzyjacielskie.

LONDYN. Korespondenci agencji zachodnich donoszą, że wojska amerykańskie ewakuowały całkowicie przyczółek w Hynnam na wschodnim wybrzeżu Korei. Korespondenci stwierdzają, że w chwili obecnej cała Korea Północna jest wyzwolona od najeźdźców amerykańskich i wojsk południowo-koreańskich.

Agencje zachodnie donoszą, iż Li Syn-man wydał rozkaz o ewakuacji Seulu. „Rząd” południowo-koreański oraz członkowie marionetkowego Zgromadzenia Narodowego pośpiesznie wyjeżdżają na południe.

Dzień walki przeciwko uzbrajaniu Niemiec we Francji

GENEWA
Jak donoszą z Paryża, wiadomości nadchodzące z całej Francji świadczą o wielkim sukcesie Dnia walki przeciwko uzbrojeniu Niemiec. W dniu 23 grudnia rozpoczęło się referendum, w którym Francuzi wypowiedzieli się przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich.

Już w pierwszym dniu zebrano dziesiątki tysięcy podpisów pod protestami przeciwko odbudowie Wehrmachtu.

W Paryżu, Lyonie, Marsylii, Rouen, Le Havre i innych większych miastach delegacje ludności pracującej udały się przed pomniki poległych i złożyły wieńce. W całej Francji

odbyły się manifestacje na znak protestu przeciwko uzbrojeniu niemieckim. W wielu zakładach pracy ogłoszono krótkotrwałe strajki.

Szczególnie imponujący przebieg miały manifestacje w departamencie Sekwany. Przed ratuszem paryskim przedstawiciele władz miejskich, komuniści, socjaliści i bezpartyjni działacze postępowi ozdobili kwiatami tablice pamiątkowe po poległych w czasie powstania paryskiego.

W 8, 12 i 13 dzielnicy Paryża odbyły się wiece. Na awersach Saint Lazare i Batignolles strajkowały kolejarze.

Związek b. Więźniów Politycznych i członków Ruchu Oporu otrzymał od Stowarzyszenia Ofiar Faszyzmu z Berlina list następującej treści:

„Przesyłamy braterskie pozdrowienia wszystkim patriotom francuskim, dziękując im za ich zdecydowaną postawę wobec remilitaryzacji Niemiec zachodnich. Protestujemy stanowczo przeciwko decyzjom konferencji brukselskiej, które stanowią zdradę sprawy pokoju.

W propozycjach konferencji praskiej widzimy pewną gwarancję pokoju w Europie.

Niech żyje przyjaźń i wspólne walka o pokój narodu francuskiego i narodu niemieckiego!”

Odpowiedź chińska na rezolucję w sprawie zaprzestania ognia w Korei

NOWY JORK
W Lake Success otrzymano oficjalną odpowiedź rządu chińskiego na bezprawne uchwaioną przez Zgromadzenie Ogólne rezolucję o powołaniu „Komisji Trzech” w sprawie zaprzestania ognia w Korei. Tekst odpowiedzi zgodny jest z podaną już przez nas treścią oświadczenia ministra spraw zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-Laja.

Okupanci amerykańscy dokonali potwornych zniszczeń w Phenianie

PHENIAN
Podczas przejściowej okupacji Phenianu, interwencji amerykańscy zniszczyli większość zabytków kultury koreańskiej oraz znaczną ilość szkół i instytucji oświatowych miasta. Amerykanie rozgrabili większość eksponatów, zgromadzonych w muzeach Phenianu, spalili dziesiątki tysięcy starożytnych dzieł literatury i zniszczyli: zbiórki architektoniczne i biblioteki. Gmach uniwersytetu im. Kim Ir-sena, instytut przemysłowy i wszystkie gmachy należące do organizacji demokratycznych, zostały przez barbarzyńców amerykańskich wysadzone w powietrze.

Walka patriotów wietnamskich

PEKIN
Jednocześnie z pomyślnymi operacjami Wietnamskiej Armii Ludowej na frontach, — wzmagają się walki patriotów wietnamskich na zapleczu kolonizatorów francuskich w Vietnamie. W dniu przybycia do Saigona Wysokiego Komisarza francuskiego w Indochinach Delattre de Tassigny w celu podpisania francusko-amerykańskiego porozumienia o wspólnych działaniach przeciwko narodowi wietnamskiemu, patriotów wietnamskich dokonali w mieście szeregu udanych operacji bojowych.

Dnia 22 grudnia zaatakowali oni umocnioną dzielnicę w śródmieściu, gdzie znajdują się koszary wojsk francuskich. W wyniku tej śmiałej operacji zginęło lub odniosło rany 42 żołnierzy francuskich. W mieście kolportowano ulotki, nawołujące do walki przeciwko imperialistom francuskim i amerykańskim.

Zaszczytne odznaczenie reżysera radzieckiego Gierasimowa

PEKIN
Agencja Nowych Chin podaje, że premier Państwowej Rady Administracyjnej Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-Laj odznaczył reżysera radzieckiego — Gierasimowa dyplomem honorowym za nakreślenie kolorowego filmu pt. „Wyzwolone Chiny”.

Przemawiając na akademii zorganizowanej z okazji premiery tego filmu premier Czou En-Laj stwierdził, że film ten stanowi cenny wkład do dzieła wzmocnienia obozu pokoju i demokracji, do dzieła utrwalenia przyjaźni między narodem chińskim a narodami innych państw.

Za film ten — oświadczył Czou En-Laj — wyrażamy wdzięczność wielkiemu Towarzyszowi Stalinowi — najbliższemu przyjacielowi ludu chińskiego. Towarzysz Stalin zaproponował stworzenie tego filmu oraz film „Zwycięstwo narodu chińskiego”, skierował do nas wspólną ekipę filmowców radzieckich, którzy nakreślił te filmy. Filmy te są symbolem wielkiej przyjaźni między narodem chińskim i narodem radzieckim.

Weźmy sprawę jedności Niemiec w nasze własne ręce

Artykuł premiera Grotewohla na łamach „Neues Deutschland”

BERLIN
Premier Niemieckiej Republiki Demokratycznej OTTO GROTEWOHL zamieścił na łamach „NEUES DEUTSCHLAND” artykuł, w którym raz jeszcze podkreśla konieczność jak najszybszego utworzenia ogólnoniemieckiej Rady Ustawodawczej oraz wykazuje bezpodstawność argumentów wysuwanych przeciwko odbyciu rozmów między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich.

Otto Grotewohl stwierdza na wstępie, że od chwili wystąpienia listu do dr Adenauera w dniu 30 listopada br. otrzymał dziesiątki tysięcy listów, depesz, rezolucji i deklaracji z całych Niemiec, popierających wysunięte przez niego propozycje i wyrażających nadzieję, że do Świąt Bożego Narodzenia podjęte zostaną pierwsze kroki w kierunku nawiązania porozumienia między Niemcami zachodnimi i wschodnimi, Premier NRD podkreśla, że dotychczas odmawiał udzielania w tej sprawie wywiadów, o które zwracali się liczni dziennikarze niemieccy i zagraniczni, albowiem chciał dać dr Adenauerowi możliwość wypowiedzenia się w poruszony przez ten kwestii. Wiadomo mu bowiem, że również kancelaria Adenauera zasypywana jest listami, w których ludność zachodnio-niemiecka domaga się rozpoczęcia rozmów z rządem Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Przedkładając się milczenie dr Adenauera przy wzrastającym zniecierpliwieniu wszystkich warstw ludności niemieckiej — stwierdza premier Grotewohl — skłania mnie do ponownego zabrania głosu. Moim celem jest wykazanie raz jeszcze, że istnieje możliwość wspólnych rozmów.

Jakie wysunęło dotychczas argumenty przeciwko tego rodzaju rozmowom? — pyta premier Grotewohl.

1) Na zachodzie istnieją ludzie, którzy kierując się własnym interesem oświadcza, że nie można nakłaniać dr Adenauera do tego, by zasiadł wspólnie z mną przy stole obrad. Na to można odpowiedzieć: Można doskonale wyobrazić sobie, że z pełnym prawem mógłbym przytoczyć poważne uzasadnienie przyczyny, aby odmówić prowadzenia rozmów przy jednym stole z panem Adenauerem. Nie robię tego, gdyż takie stanowisko jest niegodne polityka. Nie chodzi o osobiste sympatie lub antypatie. Nie chodzi również o to, aby ustalić rozbieżności. Chodzi o to, aby znaleźć coś, co łączy nas wszystkich i czego moglibyśmy się trzymać, aby w jednym z decydujących momentów swej historii naród niemiecki okazał się zdolny do działania. Gdy oczywista jest w niebezpieczeństwie, patrioti zaprzestają porachunków i sporów.

2) Twierdzi się, że statut okupacyjny nie pozwala Adenauerowi na prowadzenie tego rodzaju rozmów z przedstawicielami NRD, gdyż zabrania mu prowadzenia rozmów z przedstawicielami państw obcych. Jednakże Niemiecka Republika Demokratyczna nie jest państwem obcym, lecz częścią Niemiec. Nikt na świecie nie może zabronić Niemcom ze wschodniej i zachodniej części naszego kraju podjęcia rozmów, dotyczących problemów niemieckich. Nie może tego czynić statut okupacyjny, tym bardziej, że nie zabraniają wspólnych rozmów między Niemcami uchwały poczdamskie.

3) Twierdzi się jakoby żądanie utworzenia Ogólnoniemieckiej Rady Ustawodawczej na zasadach parytetu było niesprawiedliwe. Pogląd ten oparty jest na zupełnie niesłusznej ocenie propozycji. Sens i metoda rozmów mogą polegać tylko na tym, aby przy pomocy uzasadnionych argumentów i kontrargumentów szukać wspólnego języka, szukać zrozumienia wzajemnego. W toku takich rozmów nie może być żadnej „większości” i żadnych „uchwał”

większości”, lecz tylko wzajemna zgoda. Jeśli tego rodzaju zgoda nie zostanie osiągnięta, to rozmowy nie dadzą żadnych rezultatów. Tak więc parytet zapewnia całkowitą swobodę i równowagę wszystkich uczestników rozmów, a jednocześnie sprzyja zrozumieniu wzajemnemu, a tym samym powzięciu pozytywnych uchwał.

Zrozumienie wzajemne między obu częściami Niemiec jest tym konieczniejsze, że w Niemczech istnieją dwa różne systemy państwowe i ekonomiczne. Dlatego właśnie w toku rozmów na temat połączenia obu części Niemiec uczestnicy rozmów winni w interesie pokoju skoryzystać z każdej szansy osiągnięcia zrozumienia wzajemnego. Jeśli z obu stron istnieje uczciwa wola zrozumienia wzajemnego, to nie mogą przypuścić, aby rozmowy nie dały wyników. Jeśli jednak rozmowy mimo wszystko zakończą się niepowodzeniem, to wówczas niechaj naród niemiecki sam zastanowi się, czy chce ustąpić wobec politycznej indolencji małego kręgu ludzi, czy też ma dość siły żywotnej, aby usunąć niebezpieczeństwo wojny, a tym samym również niebezpieczeństwo swojej zgładzenia.

4) Niektóre zainteresowane osoby na zachodzie nawołują do postawienia przedstawicielom Niemieckiej Republiki Demokratycznej określonych warunków, od których przedsięwzięcia wykonania uzależniają zgodę na przeprowadzenie wspólnych rozmów. W związku z tym należy stwierdzić, że wszelkie warunki wstępne utrudniają wspólne rozmowy, lub w ogóle uniemożliwiają ich rozpoczęcie. Kto wysuwa takie warunki, ściera na siebie podejrzanie, że chce udaremnić rozmowy. Dlatego też rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej nie wysunął żadnych „wstępnych warunków”. W chwili obecnej istnieje jeden jedyny warunek, wysunęły przez naród niemiecki i obowiązujący dla obu części Niemiec. Warunek ten głosi: uczestnicy rozmów winni uczciwie i z dobrą wolą podjąć pertraktacje.

5) Mówi się, że odpowiedź Adenauera może być wstrzymana dopóki nie odbędzie się proponowana konferencja ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw. — „Przyczyna” taka nie odpowiada ani konieczności politycznej, ani godności narodu niemieckiego. Jeśli konferencja ministrów spraw zagranicznych zgodzie z propozycją Związku Radzieckiego odbędzie się, to Niemcy powinni przedtem osiągnąć porozumienie wzajemne między sobą. Wspólny ogólnoniemiecki punkt widzenia przedstawiony na konferencji ministrów spraw zagranicznych będzie bardziej przekonujący i skuteczny. Dlatego nie wolno czekać na wyniki konferencji, aby potem podjąć rozmowy.

Wydał mi się — stwierdza w zakończeniu premier Grotewohl — że odpowiedzialni działacze powinni wziąć pod uwagę, iż naród niemiecki nie może oczekiwać od żadnej konferencji ministrów spraw zagranicznych i od żadnej w ogóle obcej strony czegoś więcej i czegoś lepszego niż sam jest w stanie sobie dać, gdyż zjednoczyć się i tym samym zapewnić pokój, może tylko on sam. Na decyzje z zewnątrz, my Niemcy czekaliśmy już 5 lat.

Weźmy więc w szóstym roku sprawę jedności Niemiec w nasze własne ręce. Im szybciej to zrobimy — tym lepiej.

Kraje demokracji ludowej budują podstawy socjalizmu

Z dumą mogą narody krajów demokracji ludowej ocenić drogę przebytą w 1950 roku, z dumą i radością mogą sporządzić bilans swych osiągnięć na drodze budowy podstaw socjalizmu w swych krajach.

Rok 1950 był dla narodów krajów demokracji ludowej poważnym etapem w ich marszu do socjalizmu. W oparciu o naukę Lenina i Stalina klasa robotnicza tych krajów pod kierunkiem partii komunistycznych i robotniczych dokonała dalszego umocnienia państwa ludowo-demokratycznego. Dzięki pomocy ZSRR, kraje demokracji ludowej pokonują wszelkie przeszkody i zwycięsko kroczą naprzód.

CZECHOSŁOWACJA

W Czechosłowacji rok 1950 był drugim rokiem realizacji pięcioletniego planu gospodarczego, który przyniósł ma 57-procentowy wzrost produkcji przemysłowej, 37-procentowy wzrost produkcji rolnej i 50-procentowy wzrost dochodu narodowego. Pierwszy rok pięcioletki wykonany został w przemyśle w 102 proc. W drugim roku pięcioletki, który przyniósł ma wzrost produkcji przemysłowej o 13,4 proc. w porównaniu z 1949 rokiem masy pracujące Czechosłowacji osiągają doskonałe wyniki. Wznoszący się ruch współzawodnictwa pracy, realizacja zobowiązań podejmowanych w celu uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej spowodowały, że już parę tygodni temu wiele zakładów przemysłowych w hutnictwie górnictwie, przemyśle maszynowym i przemyśle lekkim wykonało plan przewidziany na rok 1950.

Robotnicy i chłopcy czechosłowaccy, wyzwoleni z rąk kapitalizmu, rozwijała twórczą inicjatywę i aktywność produkcyjną. Liczba pracujących, biorących udział we współzawodnictwie socjalistycznym w przemyśle, wzrosła w 10 pierwszych miesiącach 1950 roku o przeszło 40 proc. Pod koniec pierwszego półrocza liczba przodowników pracy wynosiła 70 tysięcy osób, z czego 48 tysięcy przypadło na przemysł metalowy.

Wspaniałe sukcesy produkcyjne przyczyniają się do stałego wzrostu stopy życiowej mas pracujących Czechosłowacji. W 1949 roku poziom płac wzrósł o 15 proc. w porównaniu z okresem przedwojennym. W 1950 roku, dzięki obniżce cen, wzrosła konsumpcja artykułów żywnościowych i przemysłowych.

Naród czechosłowacki zdaje sobie sprawę, że tak poważne osiągnięcia zawdzięcza przede wszystkim pomocy Związku Radzieckiego.

Sukcesy te osiągnął on w osiirej walce z wrogiem klasowym oraz z agentami amerykańskich imperialistów. Procesy amerykańskich i angielskich dyplomatów oraz ostatni proces grupy księży, którzy —

fabrycznego na głowę ludności była wyższa o 19,4 proc., niż w tym samym okresie 1949 roku.

Już dziś Węgierska Republika Ludowa jest krajem, którego globalna produkcja przekroczyła o około 50 proc. poziom przedwojenny, krajem, który produkuje ponad 30 razy więcej maszyn niż przed wojną, w którym powstały nowe gałęzie przemysłu. Rozwój przemysłu jest ściśle związany z rozwojem rolnictwa. Płony w roku 1950 były niezwykle bogate. Mechanizacja rolnictwa węgierskiego wzrosła dwukrotnie w porównaniu z ubiegłym rokiem, a liczba traktorów przeszła dwukrotnie, osiągając cyfrę ponad 6.000 w końcu października 1950 roku. Na wsi wprowadza-

90 tysięcy wobec 46 tysięcy w czerwcu 1950 roku. Do powstania nowych spółdzielni produkcyjnych przyczyniają się w dużej mierze wycieczki chłopów węgierskich do ZSRR, gdzie przekonują się oni o wyższości gospodarki zespolowej nad indywidualną. Sektor socjalistyczny w rolnictwie stanowi obecnie około 14 proc. obszaru zasiewów na Węgrzech.

W 1950 roku odbyły się na Węgrzech wybory do Rad Narodowych, które wykazały głęboką przywiązaną do władzy ludowej. Naród węgierski złożył ponad 7 milionów podpisów pod Apelem Sztokholmskim. W sierpniu zorganizowany został z inicjatywy Węgierskich mas pracujących „Ty-

Setki tysięcy członków partii i produkujący bezpartyjni krajów demokracji ludowej zapoznają się z dziełami Lenina i Stalina.

RUMUNIA

Rumunia — dawna półkolonia imperializmu amerykańskiego, francuskiego i niemieckiego — w ciągu zaledwie dwóch lat rozwoju gospodarki planowej, w ustroju demokracji ludowej podwoiła swoją produkcję przemysłową. Masy pracujące Rumunii natchnione wielkim przykładem stalinowskich pięcioletek przygotowują się z entuzjazmem do rozpoczęcia w dniu 1 stycznia 1951 roku pierwszej pięcioletki, której głównym zadaniem jest uprzemysłowienie kraju.

Rok 1950 minął pod znakiem generalnego skupienia sił dla pomyślnego startu w realizacji pięcioletki. We wszystkich gałęziach przemysłu poziom produkcji o kilkanaście lub kilkadziesiąt procent przekroczył poziom 1949 roku, a np. produkcja silników spalinowych wzrosła o 62 proc., produkcja traktorów o 125 proc.

Ważnym wydarzeniem 1950 roku było zatwierdzenie 26 października przez Plenum KC Rumuńskiej Partii Robotniczej planu elektryfikacji kraju. Plan ten, nad którym pracowało przeszło 300 naukowców, inżynierów i techników, ma ogromne znaczenie dla rozwoju przemysłu socjalistycznego, dla mechanizacji rolnictwa dla wzrostu produkcji rolnej przez nawodnienie ziemi, dla stałego podnoszenia poziomu życia i kultury mas pracujących.

W 1950 roku stworzone zostały warunki ekonomiczne i

polityczne dla stopniowego i dobrowolnego łączenia się chłopstwa pracującego w wielkie, zespolone gospodarstwa rolne. W wyniku tej pracy do 1 sierpnia 1950 ponad 35 tys. gospodarstw chłopskich połączyło się w spółdzielnie produkcyjne.

Jednym z gigantycznych przedsięwzięć ludu rumuńskiego jest budowa kanału Dunaj — Morze Czarne, która w 1950 roku poczyniła duże postępy. Kanał ten za kilka lat przekształci zaciętą i biedną Dobrudżę w kwitnący ogród.

Wyniki wyborów do Rad Narodowych, które odbyły się 3 grudnia, wykazały trwałość i żywotność ustroju demokracji ludowej w Rumunii, ogromne zaufanie, jakim lud rumuński darzy Rumuńską Partię Robotniczą i rząd Rumuńskiej Republiki Ludowej.

Pod hasłem „Za ojczyznę i pokój” masy ludowe Rumunii szeroko rozwijają współzawodnictwo pracy. Wiedzą one, że każdy ich sukces wzmacnia siły pokoju i zbliża kraj do socjalizmu. Reklamą sukcesów ludu rumuńskiego jest pomoc i przyjaźń Związku Radzieckiego. Miłość i wdzięczność, jaką lud rumuński żywi dla Kraju Socjalizmu i jego Wodza Józefa Stalina, znalazły wyraz w fakcie nadania w 1950 roku imienia Józefa Stalina miastu Brasow. Mieszkańcy tego wielkiego ośrodka przemysłowego dali w ten sposób wyraz uczuciom, jakie żywi lud rumuński.

ALBANIA

Albańska Republika Ludowa w niezwykle trudnych warunkach, otoczona wrogiem szybko likwiduje wiekowe zaopóźnienie gospodarcze.

Rok 1950 był drugim rokiem realizacji dwuletniego planu gospodarczego, który za zadanie miał rozwój przemysłu, górnictwa, komunikacji i wydobycia ropy naftowej. W 1950 roku poważnie wzrosła produkcja energii elektrycznej, węgla, nafty; w okolicach Tirany trwają prace nad budową wielkiej elektrowni wodnej „Selita”, a już w 1951 roku oddany zostanie do użytku wielki kombinat włókienniczy im. Stalina. W 1950 roku zbudowano nowe drogi i linie kolejowe.

„Nowa, ludowo-demokratyczna Albania — to dziećmi Lenina i Stalina i naród nasz zawdzięcza im życie oraz to wszystko, co posiada” — powiedział sekretarz generalny Albańskiej Partii Pracy, Enver Hodża. — „Związek Radziecki jest twórcą nowej Albanii, a okryta chwałą Armia

Radziecka — jej wyzwolicielką”.

Wszelkstronna pomoc Związku Radzieckiego, doświadczenia ZSRR, radzieckie urządzenia przemysłowe, traktory, motory, pomoc techniczna radzieckich specjalistów leżą u źródła wielkich osiągnięć ludu albańskiego.

Zbrodnicze knowania Tito i jego amerykańskich mocodawców, zbrojne prowokacje na granicy albańskiej, nasyanie do Albanii titowskich szpiegów i dywersantów wskazują, że imperialiści nie mogą pogodzić się z faktem przeprowadzenia ich w Albanii, wskazują, że czynią oni wszystko, by przeszkodzić ludowi albańskiemu w jego twórczej pracy. Lud ten, skupiony wokół Albańskiej Partii Pracy, jest zdecydowany bronić swej wolności i niepodległości. Znalazło to dobitny wyraz w wynikach wyborów do Zgromadzenia Narodowego, przeprowadzonych w 1950 roku, 98,18 proc. głosów padło za Frontem Demokratycznym.

Dzieci robotników węgierskich spędzają wakacje w okolicach jeziora Balaton

dzono uprawę nowych kultur, w tym bawełny, kaczuczku i ryżu.

Szybko rośnie liczba spółdzielni produkcyjnych. W listopadzie 1950 roku liczba rodzin, które wstąpiły do spółdzielni produkcyjnych wynosiła około

„dzień Koreański”, podczas którego robotnicy i chłopcy węgierscy podjęli liczne zobowiązania produkcyjne. Naród węgierski widzi bowiem nierozważną waleń między zwycięską realizacją planu pięcioletniego a obroną pokoju.

BULGARIA

W Bułgarii rok 1950 minął pod znakiem dalszego umocnienia władzy ludowej, wzrostu zaufania szerokich mas narodu do państwa ludowego do polityki rządu ludowego. Lud bułgarski rozgromił w 1949 roku imperialistyczną agenturę Trajczko Kostowa. Po jej zlikwidowaniu imperialiści anglo-amerykańscy rozpoczęli w 1950 roku szturm dyplomatyczny w poszukiwaniu pretekstów do wniechania się w wewnętrzne sprawy narodu bułgarskiego. Gdy otrzymali należąca odprawy rząd Stanów Zjednoczonych zerwał stosunki dyplomatyczne z Bułgarią.

Nie oznaczało to — rzecz jasną — że zaprzestali swej szpiegowsko-dywersyjnej akcji.

Posługując się monarchofaszystami greckimi, kliką faszystowską Tito i reakcyjnymi kółkami Turcji, stara się wszelkimi sposobami szkodzić ludowi bułgarskiemu, uciska się do na szeroką skalę zakrojonych prowokacji. Naród bułgarski odpowiada na to zaostrożoną czujnością.

W roku 1950 lud bułgarski osiągnął poważne sukcesy na polu rozwoju gospodarki ludowej. W drugim roku realizacji pięcioletniego planu budowy podstaw socjalizmu został zrobiony olbrzymi krok naprzód. Bułgaria, kraj o zdecydowanej przed wojną, przeważa dze produkcji rolnej, pozabawiony podstawowych gałęzi przemysłu wytwarzającego środki produkcji postawił sobie za zadanie rozwinąć przemysł, a przede wszystkim przemysł budowy maszyn ciężkich i maszyn rolniczych. W okresie pięcioletki produkcja przemysłowa Bułgarii wzrosnąć ma o 119 proc.

W pierwszej połowie 1950 roku plan w przemyśle wykonany został w 101,6 proc. W 1950 r. produkcja energii elektrycznej wzrosła w stosunku do 1939 roku prawie trzykrotnie, wydobycie węgla kamiennego przeszło dwukrotnie, wydobycie rudy przeszło 11-krotnie, produkcja przemysłu maszynowego 50-krotnie. Półtora roku realizacji planu pięcioletniego pozwoliło podjąć produkcję 54 rodzajów nowych maszyn. W

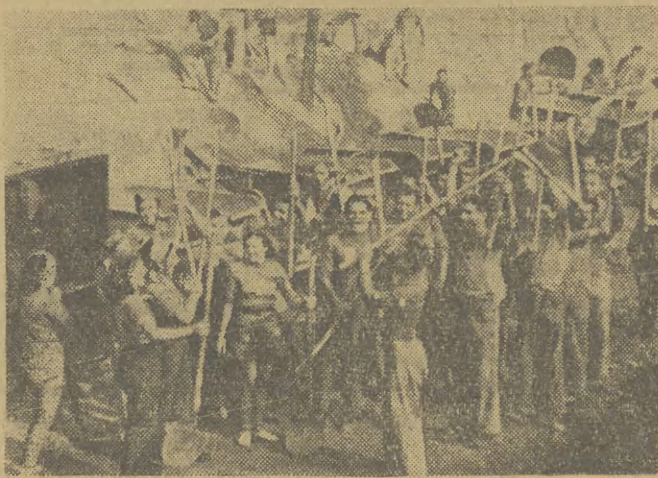
większa część jest obecnie produkowana seryjnie.

Wielkim sukcesami może się również poszczycić rolnictwo bułgarskie. W odpowiedzi na apel Partii pracujące chłopstwo wykonało dostawy zboża dla państwa w niezwykle krótkim terminie, pomimo zaciętego oporu ze strony kulaków. Duże sukcesy osiągnięto w walce o socjalistyczną przebudowę rolnictwa. Na dzień 1 listopada 1950 roku spółdzielnie produkcyjne objęły przeszło 50 proc. gospodarstw wiejskich i 44 proc. obszaru ziemi uprawnej. Przemysł bułgarski dostarcza wsi coraz więcej sprzętu i maszyn. Wydatną pomocą dla wsi bułgarskiej są traktory i maszyny rolnicze dostarczone przez Związek Radziecki.

Sukcesy swe Bułgaria zawdzięcza bohaterstwu partii robotników, chłopów i inteligencji pracującej i wszechstronnej pomocy Związku Radzieckiego. Wielkie zasługi w dziele budowy podstaw socjalizmu posiada Dymitrowski Związek Młodzieży Ludowej, wietny pomocnik i bojowa rezerwa Komunistycznej Partii Bułgarii. Wyniki przeprowadzonych w 1950 roku wyborów do Zgromadzenia Narodowego oraz kampania zbierania podpisów pod Apelem Sztokholmskim świadczą że naród bułgarski skupiony wokół Komunistycznej Partii Bułgarii, zdecydowany jest kroczyć drogą socjalizmu i pokoju.

Młoda Albania w austerze zajęć w szkołach wiejskich

Młodzież czechosłowacka z zapalem buduje linię kolejową w górach Słowacji.

gospodarki rolnej. Tegoroczne żniwa, których plony nazwano plonami pokoju, były bardzo dobre. Jest to w dużym stopniu wynikiem rozwoju spółdzielczości produkcyjnej. W Czechosłowacji istnieje dziś już około 4 tysięcy spółdzielni produkcyjnych. Duża pomoc przy zakładaniu spółdzielni okazują robotnicy. Ochotnicze brygady robotnicze pomagają przy remoncie inwentarza rolniczego oraz w gorącym okresie robót rolnych.

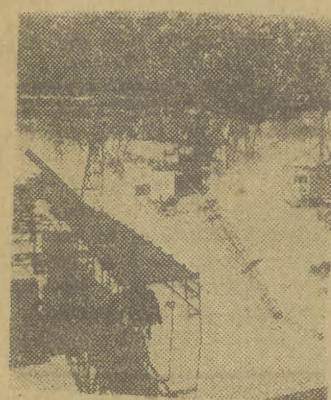
działając w ścisłym kontakcie z arcybiskupem Beranem — uprawiali działalność szpiegowską, wykazały, że imperialiści amerykańscy, opierając się na skrajnie reakcyjnych elementach ma b. obszarnikach, przemysłowcach i na reakcyjnej części kleru, nie rezygnują z dalszej kreciej roboty przeciw ludowi czechosłowackiemu.

Masy pracujące Czechosłowacji krzyżują te zbrodnicze plany. Szpiegów i dywersantów spotyka zasłużona kara.

WĘGRY

Na Węgrzech rok 1950 minął pod znakiem rozpoczęcia realizacji planu pięcioletniego — planu budowy podstaw socjalizmu. Plan 5-letni przewiduje znaczny rozwój przemysłu, przede wszystkim przemysłu ciężkiego. Pięcioletka węgierska zakłada wzrost produkcji przemysłowej o 86,4 proc., produkcji rolnej o 42,2 proc. Osiągnięte w 1950 roku wyniki, do których w znacznym stopniu przyczyniło się wprowadzenie akordowego systemu płac, podwyższenie zarobków zasadniczych i rewizja norm, pozwalała przypuszczać, że plan na 1950 rok zostanie wykonany z nadwyżką.

W III kwartale 1950 roku wartość produkcji przemysłu

Na Węgrzech pierwszy rok realizacji planu 5-letniego przyniósł zmechanizowanie liczących kopalń.

Grudzień

27

Środa

TEATRY

Teatr im. J. Słowackiego — nieczynny.
Teatr Stary — nieczynny.
Teatr Rapsodyczny — Rozkaz 269, początek godz. 19.30.
Teatr Groteska — nieczynny.
Teatr Młodego Widza — nieczynny.
Teatr Kolejarski ZKK — nieczynny.

KINA

Ulecha: „Śmiały ludź”, — nadprogram: „Przyjaźń”, godz. 16, 18, 20.
Wanda: „Brunatna pajęczyna”, — nadprogram: „Nauka i technika”, — godz. 16, 18, 20.
Apollo: „Miało nieujarzmione”, — nadprogram: „Człowiek, którego kochamy”, — godz. 15.45, 18, 20.15.
Sztuka: „Ludzie i myszy”, nadprogram: „O nowe jutro”, godz. 16, 18, 20.
Wolność: „Baryleczka”, — nadprogram: „Przebieg sportowy”, — godz. 16, 18.20.
Warszawa: „Przybrana córka”, — nadprogram: „Świat młodych”, — godz. 15.45, 18, 20.15.
Chemik: „Antoni i Antonina”, — nadprogram: „O nowe jutro”, — godz. 15, 17, 19.15.

POGOTOWIA LEKARSKIE

DYZURY. We wszystkich nagłych wypadkach i nagłych zachorowaniach oraz przypadkach polonicznych należy wzywać Pogotowie Ratunkowe PCK w Krakowie, ulica Siemiradzkiego 1, telefon 222-22 lub 211-12. Ambulatorium Pogotowia Ratunkowego PCK jest również czynne przez całą dobę.
DYZURY APTEK: Floriańska 15, Rynek Gł. 13, Stradom 22, pl. Zgody 13, Łobzowska 20, 29 Listopada 17, Retoryka 1, Wypiańskiego 4 (Bronowice Małe).

Komunikat Klubu Radnych PZPR

W dniu 28 bm., o godz. 7.30 rano odbędzie się zebranie Klubu Radnych członków Wojewódzkiej Rady Narodowej w gmachu Komitetu Wojew. PZPR ul. Tomaszowa 43, pokój 110. V piętro. Obecność obowiązkowa.

Ulepszyć organizację imprez

— oto wniosek z I półrocza działalności Towarzystwa Wiedzy Powszechnej

Jedną z form upowszechniania oświaty i kultury wśród szerokiego mas społeczeństwa jest działalność Towarzystwa Wiedzy Powszechnej.

Zespoły Żywego Słowa TWP docierają do świetlic robotniczych i wiejskich, domów wypoczynkowych, spółdzielni produkcyjnych itp.

Towarzystwo Wiedzy Powszechnej zostało powołane do życia w ub. roku. Powstało ono w warunkach bynajmniej nie łatwych. Brak było programów pracy, aktywów prelegentów.

W bież. miesiącu Towarzystwo Wiedzy Powszechnej zamyka pierwszy etap swojej działalności w terenie. Etap wyteżonej pracy organizacyjnej i kulturalnej.

W okresie od 4 lipca br. do 27 grudnia przeprowadzono 746 odczytów z udziałem 98.000 słuchaczy. Zorganizowano 113 wieczorów literackich, w których udział wzięli wybitni pisarze, satyrycy i poeci krakowscy. Zespoły Żywego Słowa wyjechały do fabryk i wsi wojew. krakowskiego, Zespoły Recytatorskie odwiedziły Nową Hutę, przodujące Państwowe Gospodarstwa Rolne i Spółdzielnie Produkcyjne.

Tematem odczytów i prelekcji były zagadnienia społeczno-polityczne. Nie brak też było odczytów popularno-naukowych, recenzji itp.

Nie uszczędniono się jednak od wielu błędów, które w dużej mierze utrudniły prace w terenie. Niedociągnięciem tym oraz sprawie ich naprawy poświęcono była dyskusja jaka odbyła się na ostatnim zebraniu sprawozdawczym Zarządu Wojew. Towarzystwa Wiedzy Powszechnej. Zabłędali w niej głosy literatów, przedstawicieli krakowskiego świata nauki oraz członków organizacji masowych ZMP i ZSCH.

Podkreślano brak współpracy nauczycielstwa i terenowych Rad Narodowych z Towarzystwem, wadliwa organizacja odczytów na wsi. Analizowano przyczyny małej frekwencji na niektórych imprezach Żywego Słowa w powiatach nowosądeckim, tarnowskim, bocheńskim.

Poważnym błędem było organizowanie odczytów i prelekcji zaraz po godzinach pracy. Nie wykorzystano również filmów jako ilustracji odczytu.

W dyskusji poruszano także sprawę referatów i odczytów, ich tematycznego opracowania. W większości wypadków mate-

riały dla prelegentów przekazywane są centralnie z Zarządu Głównego TWP w Warszawie i nie są uterenowione. Brak w nich bowiem problemów interesujących bezpośrednio dany powiat czy wieś.

Należało by zatem specjalnie podjąć się opracowywania i przepracowywania nadsyłanych materiałów z uwzględnieniem potrzeb i specyfiki terenu, w którym mają być wygłoszone.

Również za mało uwagi poświęcono sprawie udziału literatów i artystów w imprezach Towarzystwa.

Zdołaliśmy się samemu przekonać, jak bardzo wiesi pragnie żywego słowa, z jakim zaciekawieniem słucha naszych odczytów — mówił w dyskusji poseł dr H. Dobrowolski. — Mogliśmy się jednak z drugiej stro-

ny przekonać, że w pracy Towarzystwa występują braki. Mała frekwencja na imprezach wynika głównie z braku należytej propagandy w terenie. Często zdarza się, że ludzie w ostatniej chwili dowiadują się o naszych imprezach!

O niedostatecznym udziale literatów w akcjach TWP mówili: Stefan Orlowski i Jerzy Bober. Kolejny dyskutant tow. Hanuszek omówił pracę ZMP w akcjach organizowanych przez TWP. Zadał Towarzystwa na wsi oraz sprawę współpracy Związku Samopomocy Chłopskiej przedstawił zebraniem tow. Z. Malec.

W dalszym ciągu zebrania przew. Zarządu Wojew. dr St. Białas przedstawił plan pracy Towarzystwa na I półrocze 1951 r. (js)

50 korespondentów robotniczych przeszkolił oddział k. kowski ZZ Dziennikarzy

Doceniając zagadnienie rozwoju ruchu korespondentów jako jednego z niezbędnych czynników w realizacji zadań stawianych przez Plan 6-letni oraz w celu podniesienia ich poziomu ideologicznego i fachowego Oddział Krakowski Związku Zawodowego Dziennikarzy zorganizował w Klubie Korespondentów ośrodek kursów szkoleniowych dla korespondentów „Gazety Krakowskiej”, „Dziennika Polskiego”, „Echa Krakowskiego” i Polskiego Radia. Na kursach, które ukończyło 50 korespondentów, dziennikarzy krakowskich zespołów redakcyjnych oraz wykładowcy Wydz. Dziennikarskiego UJ zapoznali uczestników z zadaniami korespondenta w walce o realizację Planu 6-letniego i formami pracy korespondentów w terenie.

Na ćwiczeniach położono szczególny nacisk na praktyczną stronę opracowywania korespondencji.

Wśród uczestników kursu najlepszymi postępowali w szkoleniu wyróżnili się tow. tow. Z. Włodek, kolejarz z DOKP Kraków, J. Zarow, robotnik, oraz S. Majewski, pracownik Centrali Maszyn Drogowych i in.

Ponadto zorganizowano w Nowej Hucie kurs szkoleniowy dla korespondentów robotniczych gazety zakładowej „Budujemy Socjalizm”, który ukończyło 14 korespondentów rekrutujących się z czelwicznych przodowników pracy i racjonalizatorów.

Komisja dla spraw korespon-

dentów przy Zarządzie Związku Dziennikarzy opracowała plan dalszego szkolenia.

PRACOWNICY POSZUKIWANI

WYKWALIFIKOWANE SIŁY KSIĘGOWE na kierownicze stanowiska od zaraz, przyjmie: Fabryka Śrub w Żywcu — dzielnica Sporysz. Zapewnione mieszkanie z wygodami. Uposażenie w/g umowy zbiorowej przemysłu metalowego.

OBWIESZCZENIA

SPROSTOWANIE

Centrala Handlowa Przemysłu Chemicznego, Ekspozytura Rejonowa w Krakowie, Rynek Gł. 17, prostuje ogłoszenie, zamieszczone w dniu 22. XII. br. w „Dzienniku Polskim” i w dniu 23. XII. br. w „Gazecie Krakowskiej” w tym kierunku, że w związku z przeprowadzeniem inwentaryzacji towarów handlowych będzie ZAMKNĘTA SPRZEDAŻ, jak i również WSTRZYMANE WYDAWANIE TOWARÓW w Hurtowni w Krakowie, ul. Floriańska 7, TYLKO W DNIACH 29 i 30 GRUDNIA 1950 r., a nie jak podano od dnia 28 grudnia.

W związku z tym SPRZEDAŻ I MAGAZYN HURTOWNI Kraków, PRACUJĄ W DNIU 28 GRUDNIA NORMALNIE. 1598-K

ZAWIADOMIENIE

Państwowe Przedsiębiorstwo Robót Komunikacyjnych Nr. 5, Kierownictwo Eksploatacji Żwiru i Kruszywa w Krakowie, pl. Kossaka 1, tel. 501-27 i 502-27, zawiadamiają, że SPRZEDAŻ PIASKU I POSPÓŁKI w dniach 29 i 30 bież. miesiąca BĘDZIE WSTRZYMANA, a to na skutek robót związanych z inwentaryzacją.

Jednocześnie komunikuje się, że wszystkie asygnaty wydane na pobranie kruszywa tracą ważność z dniem 29. XII. 1950 r. 1597-K

SPORT

Zakończenie kursów wiejskich instruktorów WF w Krakowie

Rozdaniem świadectw i dyplomów zakończony został kurs instruktorów WF dla działaczy ZSCH z całej Polski, zorganizowany przez krakowski WKKF. Zakończenie kursu miało przebieg bardzo uroczysty. Po przemówieniach sekr. WKKF — mgr Nowickiego kier. kursu insp. Fischera i wykładowcy prof. Leszki, nastąpiło rozdanie świadectw 25 uczestnikom kursu. Pierwszą lokatę otrzymali: Czesław Grądziel (Gdańsk), Stanisław Majkowski (Gdańsk) i Antoni Piel (Rzeszów). Z postępowaniem bardzo dobrym kurs ukończyli: Jerzy Muszyński z Łodzi i Adam Materski z Warszawy, z postępowaniem dobrym: Czerwiński z Warszawy, Kujawa ze Szczecina, Kubat z Wrocławia, Hajduk z Rzeszowa, Kałuża ze Szczecina, Matias z Zielonej Góry i Pelowski z Gdańska. Noty dostateczne otrzymało 8. W imieniu kursistów przemówił Czesław Grądziel, dziękując zarówno WKKF jak i instruktorom i wykładowcom za to, co uczyniono dla kursistów w ciągu 2-miesięcznego trwania kursu, aby umożliwić im otrzy-

mane tak zaszczytnych świadectw i dyplomów wiejskich instruktorów WF. Odśpiewaniem hymnu młodzieżowego i opuszczeniem flagi z masztu zakończyła się ta piękna uroczystość.

Spotkanie hokejowe na Torkacie

KATOWICE. W okresie świąt rozegrano na Torkacie dwa spotkania hokejowe z udziałem zespołów śląskich.

Pojedynek dwóch najsilniejszych śląskich zespołów hokejowych: wicemistrza Polski Górnik Janów i Stal Katowice, zakończył się zwycięstwem Górnik 4:0 (2:0, 1:0, 1:0).

Bramki dla zwycięzców uzyskali: Poleś i Wróbel III w pierwszej tercji, Poleś w drugiej, oraz Wróbel II w trzeciej tercji.

Zawody wywołały duże zainteresowanie i zgromadziły ponad 10 tys. widzów.

Drugi mecz rozegrany pomiędzy Unią Wyry a Ogniem Bytom zakończył się nieoczekiwanym zwycięstwem drużyny Unii w stosunku 8:5 (1:3, 3:1, 4:1).

Poszukiwane 2 — 4 Pomieszczenia na cele przemysłowe

o łącznej powierzchni 100 m². W pomieszczeniach tych winny być zainstalowane: gaz, prąd, woda
Zgłoszenia: Krakowskie Zakłady Przemysłu Guzikarsko-Galanteryjnego, Kraków-Podgórze, Krasickiego 15/20 1595-K

OGŁOSZENIA DROBNE

Nauka

ROSYJSKI JEZYK nauka — pomoc oraz KORESPONDENCYJNA nauka pisania alfabety. Na odpowiedź załączyć znaczki. Retoryka 1 — mieszkanie 14. 1655

Sprzedaż

SZKŁO DACHOWE 500 m² do sprzedania. Wiadomość Spółdzielnia „Zjednoczenie”, Kraków Długa 38. 1590-K

Zguby

ZGUBIONO kartę rozpoznawczą Nr. 88719 Zofia Austowa. 1600-K

ZGUBIONO książeczkę wojskową wystawioną przez RUK Wadowice, legitymację Związku Zawodowego wydaną na nazwisko MOŚNIK Edward, ur. 1911 r. zamieszkały Jarosławice powiat Wadowice. 1601-K

ZGUBIONO książeczkę wojskową, kartę rejestracji rozeru, metrykę urodzenia na nazwisko Janusz Kazimierz, Kraków. 1730-g

WILCZUR czarny, srebrny u spodu, przybłąkał się i jest do odebrania. Kraków, ul. Zamojskiego 54 1596-K

ZGUBIONO przepustkę stałą Nr. 3116 wystawioną przez Z. P. A. „Mościce” w Mościcach na nazwisko Pleńkowski Roman, zam. Mościce, pow. Tarnów. 1599-K

ZGUBIONO książeczkę świadectw lekarskich wydaną przez MBP Retutko Wiadysław. 1727-g

WOJCIECH Szyjka zagubił książeczkę wojskową Nr. 443484 WKR Miechów, książeczkę Służby Polsce. 1723-g

SKRADZIONO legitym. Zw. Zawodowego Pracowników Państwowych na nazwisko Cenzer Maria. 1729-g

Duże zakupy — ruch wycieczkowy atmosfera pokojowego rozwoju

Notatki z minionych dni świątecznych

Święta minęły. Były to dni wolne od zajęć, dni w których człowiek pracy odpoczywał, aby nabrać sił do nowego twórczego wysiłku.

Ruch przedświąteczny zaczął się wcześniej. Już na dwa tygodnie przed świętami sklepy spożywcze, tekstylne, galanteryjne, placówki MHD i PSS zorganizowały wzmoczoną frekwencję. W samym tylko Powszechnym Domu Towarowym obroty zwiększyły się o całe 40 proc. Ilość klientów od 1 do 23 bm. osiągnęła pokaźną liczbę 30 tys. osób. Krakowski PDT wykonał swój plan miesięczny już w dniu 20 bm. — a więc na 11 dni przed terminem.

W doskonale zaopatrzonych stoiskach ruch nie słabł ani na chwilę. Jednakowym popytem cieszyły się zabawki, tekstylia jak i artykuły spożywcze czy pasmanteryjne.

Personel PDT zdał egzamin. Dzięki szybkiej i sprawnej obsłudze klient odchodził od lad sklepowych dobrze zaopatrzony i zadowolony.

Nie wszystkie natomiast sklepy spółdzielcze i MHD dobrze przygotowały się do wzmoczonego ruchu przedświątecznego. Ogonki, jakie tworzyły się gdzieś przed sklepami PSS i MHD, zwłaszcza na peryferiach miasta, w dzielnicach przyłączonych — świadczyły, iż w dalszym ciągu zbyt mało uwagi zwrócono na właściwe planowanie zaopatrzenia sklepów w dzielnicach zamieszkiwanych przez robotników. Trzeba, aby kierownictwo PSS i MHD wyciągnęło z doświadczeń ruchu świątecznego odpowiednie wnioski i zwróciło baczniejszą uwagę na potrzeby dzielnic robotniczych.

W góry po słońce i zdrowie — głosiły przedwojenne slogany... Mało kto jednak mógł wtedy korzystać z zimowych wczasów. Dziś, słońce i góry stały się dostępne dla wszystkich. Wczasy, wycieczki i urlopy — oto jedne ze zdobyczy, jakie przyniosło państwo ludowe ludziom pracy.

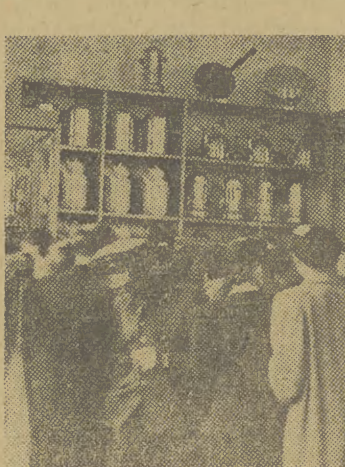
Tysiące, dziesiątki tysięcy ludzi wyjechały z miast w okresie przedświątecznym. Już na kilka dni przed świętami przed kasami „Orbisu” na Rynku Głównym formowały się długie kolejki. Największe jednak nasilenie ruchu było w dniach od 23—24 bm. Kasy biletowe obsługiwały dziennie od 2—4 tys. osób.

Na okres świąteczny PKP i PKS uruchomiły większą ilość wozów i kursów. Ilość wozów na liniach autobusowych obsługiwanych przez Państwową Komunikację Samochodową wzrosła w porównaniu do ub. roku o blisko 55 procent. Wykonano kursów o 63 proc. więcej. Przewóz pasażerów wozami PKS powiększył się w grudniu o całe 74 proc. — To są cyfry, cyfry, które mówią same za siebie — świadczą, że komunikacja dobrze przygotowa-

ła się na okres przedświątecznego i świątecznego ruchu.

*

Im głębiej w las, tym więcej drzew — mówi przysłowie. Tak też było na krakowskim rynku.

Przy stoiskach PDT panował ożywiony ruch przedświąteczny

Zazieleniał, zapachniał wonią świeżej żywności, las drzewek wprowadzonych przez Miejski Handel Detaliczny.

Krakowianie nie mogli uskarżać się tego roku na brak choinek. W 6 stoiskach sprzedaż było naprawdę w czym wy-

bierać. Drzewka były ładne i tanie.

*

Ruch panował w święta nie mały. Pogoda ładna, raczej ciepła sprzyjała wycieczkom i spacerom. Nic dzi-

wnego zatem, że krakowianie wylegli tłumnie na ulice miasta.

Tramwaje, samochody, a nawet staromodne dorożki miały swój gorący dzień.

Jedno jeszcze co cieszyło w Krakowie to brak pijaków i

awanturników na ulicach. Odnieśliśmy wrażenie, że hasło — święta bez wódki — znalazło w tym roku w Krakowie wielu zwolenników.

*

Każde z kolei święta po wojnie są coraz lepsze, coraz dostatniejsze — mówi J. BU-CZEK, robotnik SPB, z którym nawiązaliśmy znajomość w świetlicy Klubu Robotniczego.

— Święta dzisiejsze to święta pokoju, to wycieczki po całonocnej wyteżonej i twórczej pracy polskiego robotnika i pracującego chłopca, polskiego inżyniera i technika. Patrząc dziś na ubiegłe lata możemy śmiało stwierdzić, że dzieje się u nas coraz lepiej. Wykonaliśmy przedterminowo i z nadwyżką nasz 3-letni Plan, jesteśmy u progu realizacji pierwszego roku gigantycznego Planu 6-letniego. I to dodaje nam otuchy, zagrzewa do dalszej ofiarnej pracy. Rozumiemy, że swoimi rękoma budujemy socjalizm...

Tak, rok za rokiem jest lepiej, jest jaśniej i weselej. — Widzą i rozumieją to wszyscy ludzie pracy. — I ta świadomość charakteryzuje nastroje minionych dni świątecznych.

(js)